

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/23/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111210290
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3111210290.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: SPORT FIBRIL, s.r.o., so sídlom v Žiline, ul. Horný Val 8/17, IČO: 36854158, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, ul. Jilemnického 30, proti odporcovi: E. I., bytom Z. Z., ul. P. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42176778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 3.562,56 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a .**

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 06.05.2011 doručený návrh pôvodného navrhovateľa, zahraničnej obchodnej spoločnosti Debtinvest Limited so sídlom na Britských Panenských ostrovoch, ktorým sa proti odporcovi domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.212,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.562,56 eur od 12.11.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Tento návrh odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 postúpil pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. na obchodnú spoločnosť APS Slovakia a.s. pohľadávku vyplývajúcu z úverovej zmluvy, ktorú Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila s odporcom ako dlžníkom dňa 10.02.2005. Táto obchodná spoločnosť následne dňa 10.11.2011 zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila túto pohľadávku na neho. Obchodná spoločnosť APS oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky oznámením zo dňa 10.01.2011, ktoré bolo odporcovi odoslané dňa 14.01.2011. Nakoľko sa navrhovateľ stal v zmysle vyššie uvedeného veriteľom pohľadávky voči odporcovi, domáha sa vydania platobného rozkazu na podklade týchto skutočností. SLSP, a.s. na základe Zmluvy o úvere poskytla úver vo výške 100.000 Sk, teda 3.319,39 eur, a to na nasledovných podmienok: typ a výška úrokovej sadzby: 11,80 % ročne, pevne do konečnej splatnosti, bez poplatku za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru 1,66 eur mesačne, výška splátok 89,32 eur, periodicita splátok mesačne ku 20. dňu v mesiaci, konečná splatnosť úveru 20.02.2009, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, úrok z omeškania vo výške 20,85 % ročne, spôsob splácania inkasným spôsobom z Inkasného účtu. Ďalej uviedol, že odporca sa Zmluvou o úvere zaviazal splatiť poskytnutý úver, v stanovenom čase splatiť úroky a poplatky a dodržiavať ďalšie ustanovenia zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok. Ku dňu uzavretia Zmluvy o postúpení medzi SLSP a.s. a obchodnou spoločnosťou APS Slovakia a.s. bola výška nesplateného úveru na istine v sume 3.562,56 eur, na riadnom úroku 773,15 eur, úrokoch z omeškania 877,06 eur. Zostatok je celkom 5.212,77

eur. Odporca napriek výzve a ponuke uzavrieť dohodu o splátkovom kalendári dlh neuhradil. Okrem týchto skutočností navrhovateľ neuviedol žiadne iné podstatné skutočnosti. Spolu s týmto návrhom súdu doručil aj zmluvu o splátkovom úvere, zmluvy o postúpení pohľadávky s prílohami, oznámenie o postúpení pohľadávky na obchodnú spoločnosť APS Slovakia a.s., oznámenie o postúpení pohľadávky na pôvodného navrhovateľa.

V priebehu konania súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca odpor, v ktorom uviedol, že požiadal navrhovateľa o splátkový kalendár, pretože len touto formou splácania je schopný uhradiť zostávajúcu sumu. Časť žalovanej sumy už uhradil, preto nevidí dôvod, prečo by mal platiť úrok z omeškania a trovy konania. K odporu sa vyjadril navrhovateľ tak, že trvá naďalej na podanom návrhu. Podaním zo dňa 24.01.2012 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník na strane navrhovateľa, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Tento vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník je v konaní zastúpený advokátom. Dňa 29.03.2012 bolo doručené súdu vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom namietal aktívnu legitímáciu navrhovateľa. Dôvodom nedostatku jeho aktívnej legitímácie je už aj viacerými slovenskými súdmi judikovaná skutočnosť, že zmluva o postúpení pohľadávky z dodávateľa na skrachovaný subjekt, prípadne na subjekt v Karibiku, ako je to v tomto prípade, výrazne sťažuje pozíciu spotrebiteľa a môže ho odradiť od efektívnej ochrany svojich práv. Spotrebiteľ by v prípade úspešného výsledku súdneho konania len ťažko uplatňoval svoje práva na náhradu trov konania, resp. právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo právo na primerané finančné zadostučinenie. Takéto postúpenie je navyše nekalou obchodnou praktikou. Ak sa uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu uplatnenému právu. Výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a o taký prípad ide aj vtedy, ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky. Ďalej namietol nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v úverovej zmluve, v dôsledku čoho sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Takisto uviedol, že výška úrokov z omeškania je v rozpore s dobrými mravmi a že zo žaloby nie je možné zistiť, akým spôsobom bol ukončený úverový vzťah.

V podaní zo dňa 07.11.2012 odporca uviedol, že sa kontaktoval s vedľajším účastníkom, ktorý mu vysvetlil obsah a podstatu súdneho sporu. Po tomto poučení namieta aktívnu legitímáciu navrhovateľa, stotožňuje sa s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka, súhlasí s jeho vstupom do konania a pôsobením na jeho podporu. Trovy konania si v konaní neuplatňuje.

Uznesením č.k. 17C/23/2012 - 78 zo dňa 31.08.2012 na základe návrhu pripustil, aby na miesto doterajšieho navrhovateľa vstúpila do konania ako navrhovateľ obchodná spoločnosť SPORT FIBRIL, s.r.o..

Navrhovateľ sa pojednávania nezúčastnil a žiadal, aby súd vo veci rozhodol bez jeho prítomnosti. Na základe výzvy súdu doručil dňa 25.10.2012 navrhovateľ listinný dôkaz, a to listinu, ktorú označil ako úplná platobná história čerpania a splácania úveru. Spolu s ním doručil aj kópiu Všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s. účinných od 01.08.2002. Odôvodnenie návrhu nedoplnil, teda neuviedol žiadne iné rozhodné skutočnosti. Dňa 26.11.2012 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k námietke vedľajšieho účastníka, ktorou namietol jeho aktívnu legitímáciu. V ňom uviedol, že nesúhlasí s týmto tvrdením, pretože zákon postúpenie pohľadávky nevyklučuje, pohľadávka je majetkom veriteľa, právo nakladať s majetkom, užívať ho, je právom v zmysle Dohovoru o základných ľudských a občianskych právach. Ďalej uviedol, že motiváciou vedľajšieho účastníka v tomto konaní je náhrada trov jeho právneho zastúpenia a uviedol dôvody, pre ktoré vedľajšiemu účastníkovi nepatrí náhrada trov konania.

Odporca na pojednávaní uviedol, že je pravdou, že uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa, a to so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk. Túto sumu však nevládal splácať z toho dôvodu, že sa mu výrazne zhoršil zdravotný stav, mal zápal kĺbov na nohách, preto potreboval peniaze na svoje uzdravenie. Bol si vedomý, že mu vznikol dlh. Slovenská sporiteľňa mu oznámila, že postúpila pohľadávku voči nemu na pôvodného navrhovateľa, teda spoločnosť Debtinvest Limited. Preto sa snažil skontaktovať s touto spoločnosťou. Poslal im list, avšak žiadna odozva na list nebola. Nevie vôbec či tento list dostali. Poslal ho na presne tú adresu, ktorá bola uvedená v oznámení o postúpení pohľadávky. Potom mu bola doručená až žaloba.

Vôbec netuší, aká by mala byť výška tohto dlhu, avšak výška tak, ako je uvedená v žalobe je nedôvodná a s touto nesúhlasí. Netuší ako navrhovateľ dospel k výške istiny 3.562,56 eur, keď úver bol 100.000,- Sk a čiastočne ho aj splnil. Netuší ako dospel k výške úroku a úroku z omeškania. Nemá prehľad o tom, akú sumu poskytnutého úveru zaplatil, pretože všetky doklady ohľadne tohto úveru, ale aj iné doklady a jeho osobné veci mu boli odcudzené z auta, na ktorom neznámy páchatel rozbil okno a odcudzil notebook spolu s kapsičkou, kde mal viaceré dokumenty. O tejto skutočnosti podal aj trestné oznámenie. Páchatela tohto trestného činu sa nepodarilo polícii zistiť. Ďalej uviedol, že s návrhom nesúhlasí a žiada, aby ho súd zamietol. Stotožňuje sa s právnym posúdením veci tak, ako to uviedol právny zástupca vedľajšieho účastníka. Na doplnenie uviedol, že súčasný navrhovateľ, na ktorého bola postúpená pohľadávka pôvodného navrhovateľa, podľa výpisu z obchodného registra nie je oprávnený vymáhať pohľadávky a takisto nie je oprávnený poskytovať úvery spotrebiteľom. Ďalej poukázal na skutočnosť, že pôvodný navrhovateľ, teda spoločnosť Debtinvest je zahraničnou právnickou osobou so sídlom v Karibiku, pričom ak chcel odporca riešiť túto záležitosť, nebolo možné sa skontaktovať s pôvodným navrhovateľom. Chcel si najmä ujasniť skutočnosť, ako dospel navrhovateľ k výške žalovanej sumy. Odporca si je vedomý, že úver čerpal od Slovenskej sporiteľne, avšak tento plnil a vôbec mu nie je zrejmé, prečo by mal platiť žalovanú sumu.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie. Na tomto pojednávaní vypočul odporcu a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov, a to Zmluvou o splátkovom úvere, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010, oznámením o postúpení pohľadávky, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 10.11.2010, Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 10.11.2010, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.02.2012, úplnou platobnou históriou čerpania a splácania úveru, Všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP, a.s.. Po takto vykonanom dokazovaní má súd za preukázaný tento pre rozhodnutie súdu podstatný skutkový stav:

Navrhovateľ je na základe viacerých zmlúv o postúpení pohľadávok právnym nástupcom Slovenskej sporiteľne, a.s. v zmluvnom záväzkovom vzťahu s odporcom. Tento vzťah je založený Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel jeho právny predchodca s odporcom dňa 10.02.2005. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie splátkového bezúčelového úveru. Okrem iného bolo dohodnuté, že výška úveru je 100.000,-Sk, úroková sadzba bola dohodnutá ako pevná vo výške 11,80 % ročne, splatnosť úrokov mesačne k poslednému dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 20.02.2006. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý v sume 50,-Sk mesačne. V zmluve v bode 5 článku IV Úročenie úveru je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 7,01 %.

V zmysle § 79 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku návrh má obsahovať pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností.

Podľa § 79 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch" tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. (§ 524 Občianskeho zákonníka). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (§ 524 Občianskeho zákonníka).

Súd vec právne posúdil takto:

Navrhovateľ odvodzuje návrh na začatie konania tým, že odporcovi bol na základe písomnej úverovej zmluvy zo dňa 10.02.2005 poskytnutý bezúčelový spotrebný úver. Tento typ úveru je jedným z najrozšírenejších bankových úverov. Z návrhu navrhovateľa nie je zrejmé ako dospel k tvrdeniu, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 5.212,77 eur, ktorá je tvorená istinou vo výške 3.562,56 eur, úrokom vo výške 773,15 eur a úrokom z omeškania vo výške 877,06 eur. Navrhovateľ v priebehu konania iba tvrdil, že v čase postúpenia pohľadávky pôvodného veriteľa na obchodnú spoločnosť APS Slovakia, a.s. bola pohľadávka v takejto výške. Odvtedy však bola pohľadávka ďalej postúpená, a to celkovo dvakrát. Z odôvodnenia návrhu, teda z tvrdení navrhovateľa ani po výzve súdu, nie je zrejmé v akej výške nebol úver splatený, kedy sa dostal odporca do omeškania so zaplatením celého úveru, prípadne jeho časti, teda jednotlivých splátok, ako dospel navrhovateľ k sume úroku a úroku z omeškania, kedy, ako a či vôbec bol ukončený úverový vzťah, teda či pôvodný navrhovateľ odstúpil od zmluvy, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle Všeobecných obchodných podmienok a pod.. Na výzvu súdu, aby predložil súdu aj doklad o tom, ako Slovenská sporiteľňa, a.s. ukončila právny vzťah s odporcom uviedol, že táto vypovedala úverový vzťah, avšak tento doklad momentálne navrhovateľ nemá. Bez minimálneho tvrdenia týchto skutočností, nie je možné namietat ani prípadné

premlčanie uplatneného práva odporcom. Odporca nemôže zaujať riadnu obrannú procesnú taktiku, pretože nemôže reagovať na absentujúce tvrdenia navrhovateľa. Navrhovateľ navyše ani nevedel uviesť okolnosti vypovedania úverového vzťahu. Nakoniec ju ani nevedel preukázať. Súd preto konštatuje, že tieto určité, rozhodné a rozhodujúce skutočnosti z navrhovateľom predložených podaní nie sú zrejme.

Navrhovateľ je podľa § 79 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku povinný, okrem iných náležitostí, v návrhu uviesť pravdivé a rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva. Navrhovateľ tak má povinnosť uvádzať skutočnosti, od ktorých odvodzuje svoj žalobný návrh, ide o tzv. bremeno tvrdenia. Ďalej má navrhovateľ povinnosť aspoň označiť dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, ide o tzv. dôkazné bremeno. Zároveň je v záujme navrhovateľa predložiť dôkazy, ktorými disponuje, čím dokáže ním tvrdené skutočnosti, v dôsledku čoho môže prívodiť rozhodnutie súdu v jeho prospech. Z uvedeného je zrejme, že základnou a prvotnou navrhovateľovou povinnosťou, ale zároveň právom, je tvrdenie skutočností podstatných pre rozhodnutie súdu. Tieto skutočnosti sa v priebehu občianskeho súdneho konania, za predpokladu, že súd nerozhodne o návrhu v skrátanom (rozkaznom) konaní, resp. odporca neuzná nárok navrhovateľa, dokazujú. Navrhovateľ si v tomto konaní nesplnil túto svoju základnú povinnosť uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré zakladajú jeho právo proti odporcovi na žalovanú sumu. Z návrhu, ktorého podstatný obsah súd zhrnul v prvom odseku tohto odôvodnenia, nie je zrejme, na základe akých konkrétnych, presných skutočností vznikla odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu v navrhovateľom uvedenej výške spolu s príslušenstvom. Súd konštatuje, že návrh navrhovateľa je stručným tvrdením o existencii dlhu odporcu a nie návrhom, z ktorého vyplýva povinnosť odporcu na zaplatenie žalovanej sumy. Súd nemôže zisťovať tvrdenia navrhovateľa, resp. vyvodzovať ich z prílohy k návrhu, resp. vyvodzovať ich z tabuľky. Doručením tzv. úplnej platobnej histórie čerpania a splácania úveru, navrhovateľ pravdepodobne chcel týmto spôsobom nahradiť svoju povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností, avšak takéto podanie nemôže nahradiť túto jeho povinnosť. Toto podanie predstavuje tabuľku, v ktorej je uvedený dátum transakcie, dátum valutov, kód a názov operácie, čiastka, mena, operátor, ID pobočky. V prejednávanom prípade je táto tabuľka neprehľadná a súdu nezrozumiteľná. Ide o tabuľku s počtom položiek 460 bez adekvátnych a logicky nadväzujúcich slovných spojení, pričom obsah tejto prílohy ako celku je všeobecne, nielen súdu nezrozumiteľný.

Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo dokázané, ba ani navrhovateľom tvrdené, akú sumu peňazí odporca vrátil veriteľovi titulom povinnosti vrátenia poskytnutého úveru, nebolo možné ustáliť, splnenie akej povinnosti má súd odporcovi uložiť. Súd uvedenú skutočnosť zisťoval aj výsluchom odporcu, avšak odporca sa k tejto skutočnosti nevedel vyjadriť.

Ak by súd nezamietol návrh navrhovateľa z vyššie uvedených dôvodov, poukazuje súd aj na tieto pre rozhodnutie o návrhu významné skutočnosti:

Úverová zmluva, ktorú uzavrel navrhovateľ, ako dodávateľ, s odporcom, ako spotrebiteľom, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch musí táto zmluva obsahovať niektoré údaje s absenciou ktorých, je spojený zákonom uvedený následok. Takýmto údajom je aj údaj podľa § 4 ods. 2 písm g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade tento údaj nie je uvedený, pretože nie je uvedený správne. V bode 5 článku IV Úročenie úveru zmluvy o úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 7,01 %. Je celkom zrejme, že tento údaj je nesprávny, to znamená ako keby nebol uvedený. Je zrejme, že ak bol úver poskytnutý s pevným ročným úrokom vo výške 11,80 % a boli dohodnuté ročné poplatky v sume 600,-Sk, nemôže byť ročná percentuálna miera nákladov vo výške 7,01 %. Následkom absencie takého (správneho) údaje v úverovej zmluve je podľa súdu v zmysle § 4 ods. 2 písm g/ zákona o spotrebiteľských úveroch to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov v úverovej zmluve síce je uvedený, avšak je zavádzajúci, pretože je nesprávny. Skutočnosť uvedenia nesprávneho takéhoto údaje je podľa súdu pre spotrebiteľa navyše nepriaznivejšie ako samotná absencia takéhoto údaje. Spotrebiteľ je nesprávnym údajom o nižšej ročnej percentuálnej miere nákladov aká je v skutočnosti, zavádzaný o skutočnej cene úveru. Spotrebiteľove správanie, rozhodnutie, tak môže byť touto skutočnosťou ovplyvnené v jeho neprospech. V súčasnej, resp. neskoršej právnej úprave zákona o

spotrebiteľských úveroch je takáto skutočnosť výslovne sankcionovaná následkom bezúročného úveru bez poplatkov. Preto ak sa navrhovateľ domáhal plnenia pozostávajúceho z istiny v sume 3.562,56 eur, ktorá mimochodom prevyšuje výšku poskytnutého úveru (3.319,39 eur), úrokov v sume 773,15 eur a úrokov z omeškania v sume 877,06 eur, bol by tento návrh v časti nedôvodný.

Ak vedľajší účastník a následne aj odporca namietali nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa v tomto konaní, súd uvádza, že podľa jeho názoru nimi uvádzané skutočnosti neodôvodňujú, resp. nazakladajú absenciu aktívnej legitimácie navrhovateľa. Podľa názoru súdu postúpenie pohľadávky na navrhovateľa nebolo v rozpore so zákonom, pretože takéto konanie veriteľa zákon umožňuje. Nekalosť takéhoto konania súd nekonštatuje, pretože v tomto konaní súd rozhodoval o povinnosti odporcu a nie o povinnosti navrhovateľa, právneho nástupcu dodávateľa. Dôvod uvádzaný vedľajším účastníkom, že v dôsledku postúpenia pohľadávky z dodávateľa na nadobúdateľa, došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa (neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka), nie je dôvodom pre ktorý bolo postúpenie pohľadávky neplatné. V tomto konaní súd nerozhodoval o pohľadávke spotrebiteľa, ale o pohľadávke dodávateľa. Nakoniec takáto zmluvná podmienka nebola ani súčasťou úverovej zmluvy. Takisto súd nepovažuje argumenty uvedené vedľajším účastníkom v tomto smere, že spotrebiteľ tak môže byť odrádzaný od efektívnej ochrany svojich práv, pretože len ťažko by si následne mohol uplatňovať svoje práva na náhradu trov konania, za relevantné. Úspešná náhrada trov konania nemôže byť jediným motívom, pre ktorý sa spotrebiteľ v konaní bráni proti žalobe dodávateľa. Motívom je podľa neho najmä snaha ubrániť sa žalobe, ktorou sa dodávateľ domáha plnenia, na ktoré spotrebiteľ nie je zaviazaný.

Podľa § 142 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku avšak z dôvodu, že odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli a ani nebol podaný ani návrh na priznanie náhrady trov konania, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupuje aj vedľajší účastník na strane odporcu, súd rozhodoval aj o náhrade trov vedľajšieho účastníka, ktoré mu v konaní vznikli a boli účelné. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil nasledujúcou právnou úvahou:

Právne postavenie vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní, teda procesné práva a povinnosti vedľajšieho účastníka sú v Občianskom súdnom poriadku upravené v ustanoveniach § 93, § 153d, § 201. Z týchto ustanovení je zrejmé, že vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania popri navrhovateľovi alebo odporcovi buď ak má právny záujem na výsledku konania (s výnimkou konania o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), alebo ak ide o právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa antidiskriminačného zákona, zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele alebo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Pre jeho právne postavenie je však najpodstatnejšie, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník. V konaní však koná iba sám za seba, pričom ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní

podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom nie je zástupcom tohto účastníka, pretože koná iba za seba. Jeho procesné úkony sú tak iba jeho úkonmi, avšak tieto úkony majú v konaní rovnaké právne následky, ako keby ich uskutočnil účastník, na strane ktorého v konaní vystupuje. Občiansky súdny poriadok potom v ustanoveniach § 153d a § 201 špecifikuje procesné postavenie vedľajšieho účastníka, a to v prípadoch práva na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. V týchto prípadoch právo vedľajšieho účastníka obmedzuje tak, že právo podať odvolanie má iba v prípade, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Logickým argumentom a *contrario* možno vyložiť, že pri ostatných, zákonom inak pre vedľajšieho účastníka neupravených procesných právach a povinnostiach, má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastníci konania. Žiadne iné ustanovenie v Občianskom súdnom poriadku, ktoré by upravovalo odlišné postavenie vedľajšieho účastníka neexistuje. Naopak, zákon celkom jasne ustanovuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Právny názor, ktorého dôsledkom je limitácia práv, ale i povinností vedľajšieho účastníka, nemá oporu v žiadnom z ustanovení zákona. Výklad noriem, ustanovení zákona súdom, nemôže byť v rozpore so samotným znením ustanovení zákona. V opačnom prípade by súd prebral na seba úlohu normotvorcu, ktorým nie je.

Zhrnúc vyššie uvedené platí, že ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak má odporca právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na strane odporcu.

Ďalšou právnou otázkou, ktorou sa súd zaoberal v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je otázka, či právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, je účelné. Vzniká legitímna otázka, či takéto združenie nemá mať vlastný "aparát", teda či nemá byť patrične personálne vybavené, s prihliadnutím na účel jeho existencie, tak aby jeho zastúpenie advokátom nebolo samoučelné. Podstatou existencie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník bol založený za týmto účelom a za týmto účelom aj existuje. Vedľajší účastník je zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa, ktorého ďalšie odborné zastupovanie nie je možné chápať ako účelné. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znály všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. Takýmto personálom musí byť toto združenie vybavené, v opačnom prípade, by nemohlo plniť účel, za ktorým bolo založené. Suplovať plnenie tejto úlohy udelením plnomocenstva advokátom v občianskom súdnom konaní sa preto súdu javí ako účelové. Podľa názoru súdu tak právne zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v tomto konaní nebolo účelné. V danom konkrétnom prípade vedľajší účastník urobil v konaní, okrem samotného oznámenia vstupu do konania, dve podania, obsahom ktorých boli skutočnosti známe vedľajšiemu účastníkovi z jeho činnosti, pričom nešlo o právne zložité vyjadrenia. Vedľajší účastník nimi poukázal na existujúcu judikatúru slovenských súdov, z čoho vyvodil záver o absencii aktívnej legitímácie navrhovateľa, uviedol, že ročná priemerná miera nákladov je nesprávna a výška úrokov z omeškania je v rozpore s dobrými mravmi. Vedľajší účastník ani jeho právny zástupca sa nezúčastnil žiadneho z pojednávaní. Iné úkony, ohliadnuc od vlastného podnetu na vstup do konania, v tomto konaní vedľajší účastník neurobil.

Súd pripúšťa, že zastúpenie združenia ako vedľajšieho účastníka v občianskom súdnom konaní advokátom nemusí byť v každom prípade neúčelné. Malo by však ísť o právne zložitejší prípad, kedy by ani personálne vybavenie združenia nemuselo postačovať na riadne a plnohodnotné zastupovanie združenia. V tomto konaní však tomu tak nie je. Uvedený prístup možno aplikovať analogicky aj na účasť okresného prokurátora v občianskom súdnom konaní, ktorý by sa nechal zastupovať advokátom v konaní. Súdy sú pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho

doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť ,
proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto
rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ
domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť
len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné
na zistenie rozdujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré
doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh
na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh
na súdny výkon rozhodnutia.